

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2016/1017

2016/EES/57/77

frá 23. júní 2016

um breytingu á XVII. viðauka (viðvíkjandi ólífrænum ammóníumsöltum) við reglugerð
Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1907/2006 um skráningu, mat, leyfisveitingu og takmarkanir
að því er varðar efni (efnareglurnar (REACH)) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1907/2006 frá 18. desember 2006 um skráningu, mat, leyfisveitingu og takmarkanir, að því er varðar efni (efnareglurnar (REACH)), um stofnun Efnastofnunar Evrópu, um breytingu á tilskipun 1999/45/EB og um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1488/94, sem og tilskipun ráðsins 76/769/EBE og tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 91/155/EBE, 93/67/EBE, 93/105/EB og 2000/21/EB ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 68. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hinn 14. ágúst 2013, í samræmi við verndarákvæðið í 1. mgr. 129. gr. reglugerðar (EB) nr. 1907/2006, upplýsti Franska lýðveldið framkvæmdastjórnina, Efnastofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Efnastofnunin) og hin aðildarríkin um að það hefði samþykkt bráðabirgðaráðstöfun 21. júní 2013 ⁽²⁾ til að vernda almenning fyrir váhrifum frá ammoníaki sem losnar úr einangrunarefnum úr beðmisvatti með ammóníumsöltum sem notuð eru í byggingum.
- 2) Bráðabirgðaráðstöfunin var heimiluð fram til 14. október 2016 með framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2013/505/ESB ⁽³⁾ sem var samþykkt skv. 2. mgr. 129. gr. reglugerðar (EB) nr. 1907/2006.
- 3) Franska lýðveldið hóf málsmeðferð varðandi takmarkanir, í samræmi við 3. mgr. 129. gr. reglugerðar (EB) nr. 1907/2006, með því að leggja málsskjöl skv. XV. viðauka fyrir Efnastofnunina 18. júní 2014.
- 4) Í málsskjölunum skv. XV. viðauka ⁽⁴⁾ voru lagðar til takmarkanir á ólífrænum ammóníumsöltum, sem er bætt í beðmiseinangrun sem eldtefjandi efnum, þar eð þau leiða við ákveðin skilyrði til losunar á ammoníaksgasi. Í málsskjölunum var lagt til að losunarmörk ammoníaks úr beðmiseinangrun, sem er meðhöndluð með ólífrænum ammóníumsöltum, yrðu 3 milljónarhlutar frekar en að setja takmarkanir á innihald ammóníumsalta í beðmiseinangruninni. Málsskjölin sýna að nauðsynlegt er að grípa til aðgerða á vettvangi Sambandsins.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 189, 14.7.2016, bls. 40. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 177/2016 frá 23. september 2016 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

(1) Stjtið. ESB L 396, 30.12.2006, bls. 1.

(2) *Journal Officiel de la République Française*, 3. júlí 2013, „Úrskurður frá 21. júní 2013 um bann við því að setja á markað, flytja inn, selja, dreifa eða framleiða einangrunarefni úr beðmisvatti með ammóníumsölt sem íblöndunarefni.“ Drögin að úrskurðinum voru fyrst lögð fyrir framkvæmdastjórnina samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða.

(3) Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 14. október 2013 um að heimila bráðabirgðaráðstöfun Franska lýðveldisins í samræmi við 129. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1907/2006 um skráningu, mat, leyfisveitingu og takmarkanir að því er varðar efni (efnareglurnar (REACH)) til að takmarka notkun á ammóníumsöltum í einangrunarefni úr beðmisvatti (Stjtið. ESB L 275, 16.10.2013, bls. 52).

(4) <http://echa.europa.eu/documents/10162/999a106c-6baf-48c7-8764-0c55576a2517>

- 5) Hinn 3. mars 2015 samþykkti áhættumatsnefnd Efnastofnunarinnar álit um takmörkunina, sem lögð er til í málsskjölunum skv. XV. viðauka, þar sem hún komst að þeirri niðurstöðu að losun ammoníaks úr blöndum og vörum með beðmiseinangrun skapi hættu fyrir heilbrigði manna sem nauðsynlegt er að bregðast við. Áhættumatsnefndin tók einnig fram að takmörkunin sem lögð er til, eins og henni var breytt af áhættumatsnefndinni, sé sú heppilegasta á vettvangi Sambandsins til að bregðast við greindu áhættunni með hliðsjón af árangrinum við að draga úr áhættunni.
- 6) Áhættumatsnefndin lagði til að takmörkunin nái til þess að setja á markað beðmiseinangrun, sem inniheldur ólífræn ammóníumsölt, bæði í formi blandna og vara. Áhættumatsnefndin mælti með því að takmörkunin skuldbindi birgja beðmiseinangrunarblandna til að tilkynna aðilum neðar í aðfangakeðjunni og að lokum endanlegum notendum (notendum í atvinnuskyni og neytendum) hvert sé leyfilegt hámarkshleðsluhlutfall ⁽⁵⁾ beðmiseinangrunarblöndu, sem notuð er í prófunum fyrir setningu á markað, til að sýna fram á reglufylgni, t.d. með upplýsingaskjölum sem fylgja blöndunum eða með merkingum. Takmörkunin ætti einnig að fela í sér kröfu um að ekki sé farið yfir leyfilegt hámarkshleðsluhlutfall, sem birgirinn tilkynnir um, þegar beðmiseinangrunarblöndur eru notaðar af eftirnotendum þannig að ammoníaklosun fari ekki yfir það gildi sem ákvarðað er í prófun fyrir setningu á markað. Áhættumatsnefndin lagði einnig til að með undanþágu þyrftu beðmiseinangrunarblöndur, sem eru eingöngu notaðar við framleiðslu á beðmiseinangrunarvörum, ekki að vera í samræmi við mörkin sem sett eru fyrir losun ammoníaks þar eð varan, sem til verður, þarf sjálf að vera í samræmi við losunarmörkin þegar hún er sett á markað eða notuð.
- 7) Hinn 10. júní 2015 samþykkti nefnd um félagshagfræðilega greiningu á vegum Efnastofnunarinnar álit um þá takmörkun sem lögð er til í málsskjölunum skv. XV. viðauka og benti á að tillögð takmörkun, eins og henni var breytt af nefndinni, sé heppilegasta ráðstöfunin á vettvangi Sambandsins til að bregðast við þeirri áhættu sem greinst hefur, með hliðsjón af því að félagslegur og hagrænn ávinningur hennar er í réttu hlutfalli við félagslegan og hagrænan kostnað af henni.
- 8) Nefndin um félagshagfræðilega greiningu ályktaði að í stað eins árs, eins og lagt er til í málsskjölunum skv. XV. viðauka, ætti að gefa rekstraraðilum tveggja ára frest til að gefa þeim nægan tíma til að tryggja að losun ammoníaks frá beðmiseinangrun, sem inniheldur ólífræn ammóníumsölt, sé undir tilteknum losunarmörkum.
- 9) Áhættumatsnefndin og nefndin um félagshagfræðilega greiningu voru sammála Franska Lýðveldinu um það að ekki skyldi veita undanþágu fyrir notkun beðmiseinangrunar, sem er meðhöndluð með ólífrænum ammóníumsöltum, utanhúss.
- 10) Haft var samráð við gagnaskiptatorg Efnastofnunarinnar vegna framkvæmdar meðan á takmörkunarferlinu stóð og var tekið tillit til ráðlegginga þess.
- 11) Hinn 25. júní 2015 lagði Efnastofnunin álit áhættumatsnefndarinnar og nefndarinnar um félagshagfræðilega greiningu ⁽⁶⁾ fyrir framkvæmdastjórnina. Á grundvelli þessara álita, komst framkvæmdastjórnin að þeirri niðurstöðu að heilbrigði manna stafi óviðunandi áhætta frá beðmiseinangrun, sem er meðhöndluð með ólífrænum ammóníumsöltum, þar sem losun ammoníaks nær eða fer yfir styrk sem nemur 3 milljónarhlutum við tilgreind prófunarskilyrði.
- 12) Engin sértæk aðferð fyrir mælingar á losun ammoníaks úr beðmiseinangrun, sem er meðhöndluð með ólífrænum ammóníumsöltum, er tiltæk sem stendur. Því ætti að aðlaga prófunaraðferð sem þegar er til, tækniforskrift CEN/TS 16516, til notkunar við að ákvarða samræmi við takmörkunina um ólífræn ammóníumsölt þar til sérstök aðferð hefur verið þróuð.
- 13) Hagsmunaaðilar ættu að fá nægilegan tíma til að gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að ef ólífræn ammóníumsölt eru notuð í beðmiseinangrun fari losun ammoníaks ekki yfir tilgreindu mörkin. Því ætti að fresta beitingu takmörkunar á ólífræn ammóníumsölt. Í þágu samfelldni og réttarvissu ætti takmörkunin þó að taka gildi um leið og þessi reglugerð tekur gildi í aðildarríki þar sem þegar eru til staðar landsráðstafanir, sem takmarka ammóníumsölt í beðmiseinangrun, sem framkvæmdastjórnin hefur heimilað í tengslum við verndarráðstafanameðferð samkvæmt efnareglunum (REACH).
- 14) Því ætti að breyta reglugerð (EB) nr. 1907/2006 til samræmis við það.
- 15) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 133. gr. reglugerðar (EB) nr. 1907/2006.

⁽⁵⁾ Hleðsluhlutfall beðmiseinangrunar (tilgreint t.d. í kg/m²) er gefið upp sem þykkt (tilgreind t.d. í m) og þéttleiki (tilgreindur t.d. í kg/m³).

⁽⁶⁾ <http://echa.europa.eu/documents/10162/522a9f94-058a-4bef-9818-f265a1d2d64d>

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum XVII. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1907/2006 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 23. júní 2016.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIÐAUKI

Í XVII. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1907/2006 bætist eftirfarandi færsla við:

„65. Ólífræn ammóníumsölt	<p>1. Skal ekki setja á markað eða nota í beðmiseinangrunarblöndur eða beðmiseinangrunarvörur eftir 14. júlí 2018 nema losun ammoníaks úr þessum blöndum eða vörum leiði til styrks sem er lægri en 3 milljónarhlutar miðað við rúmmál (2,12 mg/m³) samkvæmt prófunarskilyrðunum sem tilgreind eru í 4. mgr.</p> <p>Birgir beðmiseinangrunarblöndu, sem inniheldur ólífræn ammóníumsölt, skal tilkynna viðtakandanum eða neytandanum um leyfilegt hámarkshleðsluhlutfall beðmiseinangrunarblöndunnar, gefið upp sem þykkt og þéttleiki.</p> <p>Eftirnotandi beðmiseinangrunarblöndu, sem inniheldur ólífræn ammóníumsölt, skal tryggja að ekki sé farið yfir leyfilegt hámarkshleðsluhlutfall sem birgirinn tilkynnir um.</p> <p>2. Ákvæði 1. mgr. gilda þó ekki um setningu beðmiseinangrunarblendna, sem eingöngu er fyrirhugað að nota við framleiðslu á beðmiseinangrunarvörum, á markað eða um notkun á þessum blöndum við framleiðslu á beðmiseinangrunarvörum.</p> <p>3. Ef um er að ræða aðildarríki þar sem landsákvæði eru fyrir hendi 14. júlí 2016, sem framkvæmdastjórnin hefur heimilað skv. a-lið, 2. mgr. 129. gr., skulu ákvæði 1. og 2. mgr. koma til framkvæmda frá og með þeim degi.</p> <p>4. Sýna skal fram á samræmi við losunarmörkin, sem tilgreind eru í fyrsta undirlið 1. mgr. í samræmi við tækniforskriftina CEN/TS 16516 sem er aðlöguð sem hér segir:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) prófunin skal vara í a.m.k. 14 daga í staðinn fyrir 28 daga, b) mæla skal losun á ammoníaksgasi a.m.k. einu sinni á dag í allri prófuninni, c) ekki má ná losunarmörkunum eða fara yfir þau í neinni mælingu meðan á prófuninni stendur, d) rakastigið skal vera 90% í staðinn fyrir 50%, e) nota skal viðeigandi aðferð til að mæla losun á ammoníaksgasi, f) hleðsluhlutfallið, gefið upp sem þykkt og þéttleiki, skal skráð við sýnatöku úr beðmiseinangrunarblöndu eða -vöru sem á að prófa.“
---------------------------	--